

Fokozottabban áll ez az olyan szerződéseknél, amelyek az utolsó évek alatt kötöttek, mert hiszen az ilyen szerződések kötésekor a feleknek kellő gondosság mellett számolniok kellett a közterhek emelésének vagy új közterhek behozatalának pozitív lehetőségével.

Dr. Gl. A.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT.

A vagyonközösség megszüntetése céljából tartott árverésen történt ingatlanmegszerzés esetén a vevő a vételár azon hányada után, amely az ő árverés előtti tulajdoni arányának megfelel, a vagyónát-ruházási illetéket nem tartozik megfizetni. (Közigazgatási Bíróság 2.013/1927. P. szám.) Az árverési jegyzőkönyv szerint a n.-i 290. számú telekkönyvi betétben A. I. 1—2. sor-, 294—295. hrsz. alatti ingatlanok a vagyonközösség megszüntetése céljából adattak el.

Árverési vevőkként szerepelnek Cz. Józsefné és társai, akik — a panasz szerint — az elárverezett ingatlanoknak már az árverést megelőzően $\frac{2}{8}$ részben tulajdonosai voltak és így csupán $\frac{6}{8}$ részt szereztek meg azon.

Minthogy pedig az 1920. évi XXXIV. t.-c. 103. §-a esetén ingatlanok árverésén történt megszerzése esetén ugyanazon szabályok állanak, mint az adásvételre, vagyis — miként az 1908. évi XLI. t.-c. 24. §-a ki is mondja — a vevők a vételárnak azt a hányadát, mely az ő tulajdoni arányuknak megfelel, külön megfizetni nem kötelesek és így illetékkivetésnek sincs helye erre a részre: amit még külön ki is emel az 1920. évi XXXIV. t.-c. 114. §-a, amely ugyancsak kimondja, hogy a vagyonközösség megszüntetése esetén csupán arra a részre van helye illetékkivetésnek, amely az illető tulajdoni arányán felül megszerzett: ugyanezért elrendelni kellett, hogy az illetékkivetésnél az az arány, melynek az árverési vevők már az árverési vétel előtt tulajdonosai voltak, figyelmen kívül hagyassék és csupán az a többlet vétessék illeték alá, amelyet ők mint árverési vevők megszeréztek.

Ha a bíróság az alperest a felperes pernyertességének fokával arányban álló perköltségben marasztalta, az alperes a határozati illetéknek olyan hányadát tartozik megfizetni, amely hányada a megítélt érték a kereseti követelésnek és ezenfelül még a határozati illeték fennmaradó részének felét. (Közigazgatási Bíróság 10.353/1927. P. szám.) A királyi ítélőtábla ítéleti indokolása szerint az alperes panaszost a pernyertesség fokával arányban álló költségekben marasztalta. A pertárgy értéke a királyi ítélőtábla ítélete szerint 22,192.500 korona, a marasztalás tőkeösszege pedig 8,536.825 korona. Ezek szerint a marasztalás aránya — a